

Václav Suda

Pan Václav Suda se narodil 18. října 1963 jako syn Václava Sudy, narozeného v roce 1928 a Marty Sudové narozené v roce 1940. Je radnickým rodákem. Tatínek pana Sudy pocházel z Radnic a maminku do Radnic přivedly pracovní povinnosti, pocházela ze Skřivan. Život obou jeho rodičů významně ovlivnily poválečné události v historii naší země – komunistický režim. Tatínek pana Sudy se chtěl vydat na duchovní dráhu, jeho studium na teologické fakultě v Praze překazila „Akce K,“ která

v roce 1950 rozprášila mužské i ženské řády v tehdejší Československu. Pro pana Suda staršího to znamenalo nástup k PTP praporům a konec snu stát se knězem. Pracovní uplatnění hledal těžko. Až na přímluvu známého se dostal do průmyslového závodu – sléváren v nedalekých Břasích a posléze v Chrástu. Maminka pana Sudy vyrůstala v rodině pokrokového sedláka, který byl ale nucen v rámci kolektivizace vstoupit do družstva. Ani mamince se nevyhnuly ústrky vládnoucí strany. Dětem v její rodině bylo znemožňováno a znesnadňováno studium. Podařilo se jí vystudovat střední školu, na vysokou mohla zapomenout. Práce na geodézii ji přivedla do Radnic. Po svatbě se manželům narodily tři děti, Ludmila, Václav a Veronika.

Když bylo Václavovi pět let, při cestě na nákup viděl v srpnu 1968 ruské tanky, které projížděly Radnicemi. Byl velmi vystrašený a zanechalo to v něm hlubokou vzpomínku. Viděl také, jak místní obyvatelé znesnadňovali vojskům orientaci po okolí malými sabotážemi na místním značení.

Do základní školy nastoupil v roce 1970. Stejně jako jeho sourozenci měl ve škole vždy výborný prospěch. Jeho rodina byla věřící a také on chodil do kostela a ministroval. Starší sestra, nadaná na jazyky, nemohla jít studovat na gymnázium. Byla poslána na technický učební obor s maturitou, nakonec se s tím ale dobře vyrovnala. Stejný osud čekal i Václava. Řediteli školy se nelíbilo, že mu věřící rodina kazí profil školy. Václav dostal při vystupování z deváté třídy posudek, který mu umožnil studovat též jen čtyřletý učební obor s maturitou. Odešel na tehdejší učiliště Škoda Plzeň, které zakončil maturitní zkouškou v roce 1983. Díky svým schopnostem zde vynikal a byl premiantem. Stal se vzorným učněm. Zkusil své štěstí a přihlásil se na vysokou školu – na České vysoké učení technické v Praze. Byl přijat. Počátek studia mu znesnadňovala předchozí vzdělávací náplň na učilišti, kdy například v matematice žáci během studia neabsolvovali některé učivo jako na gymnáziích či průmyslovkách. Píle, vytrvalost a nadání jej však přes toto přenesly. Vysokou školu zakončil úspěšně a promoval v roce 1988. Během studií byl několikrát osloven pro vstup do KSČ, vždy se mu podařilo odmítnout. Následovala základní vojenská služba v letech 1988–1989. Po návratu z vojny se v listopadu 1989 oženil s manželkou Marií. Narodily se jim tři děti: Kateřina, Ondřej a Vojtěch. Po absolvování základní vojenské služby pracoval v Západočeských keramických závodech na Břasích.

Po listopadových událostech na počátku roku 1990 se pan Suda stal místopředsedou Místního národního výboru v Radnicích. Poté byl několik volebních období členem zastupitelstva a místostarostou města. Z keramických závodů odešel do Správy šternberského majetku a stal se správcem okolních šternberských lesů. Pro tuto profesi si ještě zvyšoval kvalifikaci na lesnické škole v Písku. Od roku 2019 pracuje pan Suda jako technik v zámečnické firmě ve Skomelně.

Rodině vždy pomáhala víra, aktivně se všichni účastní bohoslužeb při místní farnosti. Václav Suda se celý život řídí krédem svého otce, který byl velmi slušný, skromný a pokorný: „Uč se, to ti nikdo nevezme.“